

PK

Bräkne Ind

Öjshult om

1931

1.
Uppst. Peter Jansson

Prov. från Anders

Närkeu. 1. 1868. Öjshult

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3154

När jag var nyfödd, skulle far
vara till Karlshamn en dag. På hemvägen
skulle han och de andra bönderna, som var
med, vaktna hästarna i en sjö vid Holsadal.
Då var det något, som ville dra ner far i
sjön, och han var nere jämte midjan. Bön-
derna måste dra upp honom. De sa, att det
var därför att jag låg på hans sommarskoja,
och jag var ju inte döpt.

Det var ett fruntimmer som hade fött ett barn, och efterbörden hade de slängt i ån, och sen ville hon bara i ån. De hade för sig, att det var nådew, som ville åt henne! Och de fick hålla henne. För ned då till Fäal i Bakeryd (=Bäckeryd), en gubbe, som hade svartskorstök, och just som han talade med honom, blev kvinnan bra. Och Fäal sade till honom: "När du kommer till ån och ser bron uppe, så bara rid på!" Och mycket riktigt, bronna var uppe, men han bara ned, och han kom över.

Blå kinnar
Påskne bld
Öfshult
1931

3.
Jons Andersson
Barn af Jons Andersson
född 1868 i Gummagötsmåla

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3154

Jons Anderssons släkts historia. Öfshult

Det var under digerdöden. Då dog
hela Gummagötsmåla by ut utom en änka
och hennes dotter. Denna änkan hade sin
man och sex söner, som lido i borden på en
gång. Så andra till hade det gått likadant.
Öfshult var en skräddare, som hade fått ve-
ta, att här i Gummagötsmåla fanns det fem-
tjugo. Och han kom hit och gifte sig med
flickan. Ola Skrädd kallades han, och från honom
härstammar vår släkt.

Honkan, som var mor till flickan, ägde
hela byn.

1671 ägde Sigfrid Persson Gummagötsmåla

götömåla, och sedan var det Per Sigfredsson.
 Så skulle det ha varit en som hette Erik Håkan-
 son. Hans dotter Barba gifte sig med Börje
 Bengtsson. Han kom från Hoby socken, Holist-
 vis från Bärabygd. — Jit gick de första dagen,
 när de var liksom på vägen till Hoby kyrka.
 På slutet av 1700-t. blev en dotter här, Tugelborg
 Börjersdotter, gift med Jöns Andersson. Hans
 far Anders Jönsson hade ägt Järnarvik, men
 sållt det och flyttat till Belgien. Jöns An-
 dersson blev uttagen till att göra krigstjänst,
 men då gick han upp till Skensfors och städ-
 de sig där, för de som blev drängar där slapp
 att gå ut i kriget. Men på vägen dit kom han
 till Gunnaragötömåla, och där träffade han
 Tugelborg Börjersdotter och gifte sig med henne.
 Jöns Andersson var den första kyrkovärden i

³
 Oljelults socken, och han ligger begravd un-
 der altarringen i Oljelults kyrka. Han dog
 1839, och 1840 byggdes kyrkan. Sonen Ola
 Jönsson var kyrkovård han också och lika-
 så hans son Anders Olsson. Det var min
 far. Sen har jag själv (Jönas Andersson) varit
 kyrkovård i tolv år, och efter mig blev min
 bror Heribert Andersson kyrkovård, och
 det har han varit i tretton år. — I släkten
 har aldrig varit någon skaffad eller utfattig.
 Och Gummagötomåla gård har varit i släkten i
 rakt nedstigande led. Den har fått sitt namn
 efter en bonde, som hette Gumme. Han blev
 rijkätelagen här nere vid en åker.

Min mor härstammade från
 Backaröd. De var sexton systrar och alla i
 livet på en gång på en lites gård i Råvs-

måla i Backaryd. Den har också varit i släkter länge. Den släkten skulle härstamma från Kristian Egnam och Skön-Nona. Oeli mor var uppkallad efter denna Skön-Nona.

Braxenfisket i sjöarna vid Gummagölsmåla.

3154

På Gummagölsmåla hade de råbbigbet. Att släppa sina svinn i Bjelulvs ållou skogar. Och så hade de i stället rätt att fiska lät. Det var en bonde, som hade fått mycket fisk, och en finska bad, att hon skulle få en braxen. Se Gummarna gick omkring i bygderna på den tiden. "Nej, det skall du inte ha!" sa bonden och sparkade ut henne. Men hon tog upp en sten och kastade ut i sjön, och så sa hon: "Så länge den stenen står, skall ni inte få en braxen i sjön". Och det har de inte fått heller, men man har funnit sådana fiskredskap, som de hade och fångade braxen med. När det är lågt vatten i sjöarna, kan

man ännu se två tunn breda furnsticker,
som står i ringar och irrgångar, för att
inte braxen skulle råka ut, ifall han hade
kommit in där.

Båtsmännen i Gummagölsmåla.

3154

Här nedanför låg det första båts-
manstorpets från Karl XI:s tid. Den första båts-
mannen hette Noga. När han kom ut på
mönstring, sa Amiralen: "Det var ett farligt
lett namn du har; du skall heta Torva i
stället." Det namnet hade han till 1801. Då
flyttades torpet, och nu fick han heta Mal-
man. Den flyttades torpet omigen, och då
skulle han heta Mal. Två av båtsmännen här
var korpraler. Torpet var ett av de största
båtsmanstorpens i Blekinge; det var 35 tunn-
land. — Den första båtsmannen var ute i en
14-15 år, och när han kom hem, så kände inte hans
hustru igen honom, för skuggen hade växt, så det räcker
mer till svindjan.